

Gerechtshof te Amsterdam

Tweede Meervoudige Belastingkamer

10 november 1993

Kenmerk: **91/2822**

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z, belanghebbende,

tegen

een navorderingsaanslag opgelegd en een kwijtscheldingsbesluit genomen door het Hoofd van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen te P, de Inspecteur.

1. Loop van het geding

Van belanghebbende is ter griffie een beroepschrift ontvangen op 29 juli 1991, ingediend door belanghebbendes gemachtigde en aangevuld bij brieven van 4 en 11 september 1992. Het beroep is gericht tegen de door de Inspecteur aan belanghebbende met dagtekening 3 juni 1991 over het jaar 1986 opgelegde navorderingsaanslag inkomstenbelasting, alsmede tegen het met dezelfde dagtekening genomen kwijtscheldingsbesluit.

Aan belanghebbende was oorspronkelijk een aanslag opgelegd berekend naar een premie-inkomen van f 20.657,--.

De navorderingsaanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f 50.044,-- met een verhoging van 100 procent van de nagevorderde belasting met besluit daarvan geen kwijtschelding te verlenen.

Het beroep strekt tot vernietiging van de navorderingsaanslag, alsmede van de daarin begrepen verhoging.

De Inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend en concludeert tot handhaving van de navorderingsaanslag en bevestiging van het kwijtscheldingsbesluit.

Ter zitting van 28 april 1993 zijn verschenen belanghebbende in persoon, vergezeld van bovenvermelde gemachtigde alsmede de Inspecteur.

Belanghebbende heeft ter zitting een pleitnota met vijf bijlagen overgelegd en voorgedragen, waarvan de inhoud als hier opgenomen geldt.

Belanghebbende heeft voorts overgelegd een ordner met bescheiden over de jaren 1986 tot en met 1990, alsmede twee stukken, gekenmerkt met I en II.

De Inspecteur heeft van de ter zitting overgelegde stukken en van de bij de pleitnota behorende bijlagen kennis genomen en heeft zich daarover kunnen uitlaten.

De onderhavige procedure is tegelijkertijd behandeld met de procedures inzake aan belanghebbende opgelegde navorderingsaanslagen inkomstenbelasting en premieheffing volksverzekeringen over de jaren 1987 tot en met 1989, waarvan de rolnummers respectievelijk luiden 91/2820, 91/2821, 91/2818 91/2819, 91/2816 en 91/2817, de navorderingsaanslag premieheffing 1986, rolnummer 91/2823 en de naheffingsaanslag omzetbelasting over het tijdvak 1986 tot en met 1990, rolnummer 91/5440.

De in iedere zaak overgelegde stukken worden geacht in alle zaken te zijn ingebracht. Tevens wordt al hetgeen in iedere zaak is aangevoerd, geacht in alle zaken te zijn aangevoerd.

2. Tussen partijen vaststaande feiten

2.1. Belanghebbende heeft sedert 1969 een eenmanszaak als ambulant handelaar in zuivelprodukten. Belanghebbendes boekhouding wordt verzorgd door A.

2.2. Uit een door de douanerecherche te P ingesteld onderzoek is naar voren gekomen dat verscheidene ingevoerde, voornamelijk klassieke, automobielen voor belanghebbende waren bestemd. Uit nader onderzoek bleek dat belanghebbende onder het telefoonnummer -a- een groot aantal auto's te koop aanbood in advertenties in "De Telegraaf", in de rubriek "Klassiekers en oldtimers", en in het

tijdschrift "Het Automobiel". Voormeld telefoonnummer kwam overeen met het telefoonnummer van belanghebbendes woonhuis.

2.3. Naar aanleiding van het onder 2.2. vermelde nadere onderzoek is besloten de in geding zijnde belastingaanslag, alsmede de overige, onder 1. vermelde, belastingaanslagen op te leggen.

Als grondslagen voor de berekening van de belastingaanslagen werden gehanteerd de door belanghebbende geplaatste advertenties, een brutowinstpercentage voor de autobranche van 15,5 procent, alsmede een vergoeding voor restauraties van 10 procent. Voormelde percentages werden afgerond op 25 procent.

Aldus is de onderhavige navorderingsaanslag met dagtekening 3 juni 1991 opgelegd en is de verhoging bij brief van dezelfde dagtekening aangekondigd en toegelicht. Het bedrag ad f 104.000,-- van de in de navorderingsaanslag begrepen winst is als volgt toegelicht:

"De in de advertenties in de zaterdagkrant van "De Telegraaf" en het blad "Het Automobiel" te koop aangeboden auto's werden op merknaam en type alsmede bouwjaar gesorteerd, tevens zijn beide lijsten met elkaar vergeleken. Dit om dubbeltellingen te vermijden.

Vervolgens werd nagegaan of de te koop aangeboden auto's op een later tijdstip, nogmaals te koop werden aangeboden. Dit eveneens om dubbeltellingen te vermijden.

Zodoende werden per jaar lijsten opgesteld van verkochte auto's. Om tot de omzet te komen werd in eerste instantie de vraagprijs genomen. Indien deze niet vermeld was, werd de catalogusprijs aan de hand van "Interclassic" – de koerslijst die gehanteerd wordt door de vakhandel - bepaald. In gevallen waarin deze koerslijst geen uitkomst bood, werd de verkoopprijs op f 10.000,-- gesteld, zijnde het naar beneden afgeronde gemiddelde van de achterhaalde verkoopprijzen.

Blijkens branchegegevens van de FIOD bedraagt het brutowinstpercentage in de autobranche 15,5%. Gezien het feit dat belastingschuldige ook de auto's restaureerde is als vergoeding voor de gemaakte arbeidsuren een winstmarge gehanteerd van 10%. Per saldo resulteert dit in een winstpercentage van 25%.

De aldus bepaalde verkoopwinsten zijn per jaar uitgesplitst en opgeteld.

Conform het voorgaande is de winst bepaald op $f 117.550 \times 25\% = f 29.387,--$.

Het belastbare inkomen werd vervolgens berekend op het oorspronkelijk vastgestelde bedrag van f 20.657,-- vermeerderd met f 29.387,-- is f 50.044,--.

2.4. Eveneens op 3 juni 1991 heeft de Fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst (hierna: Fiod) bij belanghebbende een onderzoek ingesteld.

Tijdens het onderzoek zijn meer dan 40 auto's aangetroffen. Voormelde auto's waren door belanghebbende ondergebracht in:

- een loods aan de a-sstraat te Q,
- een bedrijfspand, annex bedrijfsterrein aan de b-sstraat te Z, en
- in drie garageboxen te Z.

Voorts zijn aangetroffen:

- een administratie met aantekeningen met betrekking tot de autohandel in de jaren 1978 tot en met 1986,
- bescheiden inzake een rekening van de postbank, nummer 111111, welke rekening uitsluitend werd gebruikt voor het verrichten van betalingen inzake de autohandel,
- een ordner betreffende het jaar 1986 inhoudende diverse stukken betrekking hebbende op de autohandel,
- briefpapier met het opschrift "Oldtimers-X", waarop onder meer was vermeld: "inkoop-verkoop-bemiddeling-documentatie-alle merken old-timers op bestelling",
- visitekaartjes,
- (concept-)verkoopbemiddelingsovereenkomsten,
- een foto met daarop een auto-ambulance voorzien van de reclame-aanduiding "Oldtimers-X" en telefoonnummers,
- adresbanden van het periodiek "Voiture's courant" gericht aan "Oldtimers-X".

2.5. In het fiscaal rapport van 26 november 1991, dat door de Fiod is opgemaakt inzake de heffing van inkomstenbelasting en omzetbelasting over het jaar 1986 is de winst voor het jaar 1986 als volgt berekend:

bruto winst transacties	f 75.210,---
verkopen onderdelen (via giro)	f 375,---
ontvangen stallingsgeld van derden	f 525,65
	f 76.110,65
kosten volgens overzicht	f 7.607,34
winst 1986	f 68.503,31

Het bedrag van f 75.210,-- is berekend door uit te gaan van in- en verkopen uit complete, gereconstrueerde transacties, daaruit een gemiddelde winst te berekenen en dit gemiddelde toe te passen op transacties waarvan alleen de inkoop of alleen de verkoop bekend is, en daarnaast staande in- en verkopen uit advertenties. De kosten zijn berekend aan de hand van de onder 2.4. vermelde ordner en van de girorekening.

2.6. Aan belanghebbende is met dagtekening 31 december 1991 een tweede navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1986 opgelegd. Deze navorderingsaanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f 84.033,-- met een verhoging 100 procent waarvan niets is kwijtgescholden. In de navordering waren begrepen meer winst ad (f 68.503,-- - f 29.387,-- =) f 39.116,--, lagere zelfstandigenaftrek ad f 2.040,-- en hogere onbelaste afname oudedagsreserve ad f 7.167,--. Tegen deze navorderingsaanslag is beroep ingesteld, geregistreerd onder rolnummer 92/4074.

2.7. Met dagtekening 29 november 1990 is het proces-verbaal inzake het onder 2.4. vermelde onderzoek opgesteld. In dit proces-verbaal zijn verscheidene verklaringen van belanghebbende opgenomen. Belanghebbende heeft uiteindelijk verklaard:

"Als mijn boekhouder verklaart dat eerst sedert 1990 op de aangiften omzetbelasting de omzet betreffende de bemiddeling bij aan- en verkoop van auto's is begrepen in de aangegeven omzet, kan dit juist zijn.

Mijn boekhouder wist voor die tijd niet van de bemiddeling af. Dat de boekhouder mijn omzet melkhandel heeft berekend aan de hand van de door mij opgegeven

uitgaven en kassaldo is juist. Door mij is wel een kasboek bijgehouden, doch dit heb ik de boekhouder nimmer gegeven.

Als u mij vertelt dat de boekhouder de omzet heeft berekend, mede om op een redelijk bedrijfsresultaat te komen en niet wetend dat er ook provisie bemiddeling betreffende aan- en verkoop auto's is geweest en er van uitgaande dat de provisie niet nihil of negatief is geweest, dan kan de provisie bemiddeling aan- en verkoop van auto's ook niet in de aangiften inkomstenbelasting/premies volksverzekeringen en omzetbelasting zijn begrepen."

3. Geschil

In geschil is primair of de resultaten uit de met de in het geding zijnde auto's ontplooiden activiteiten aangemerkt dienen te worden als winst uit onderneming in de zin van artikel 6 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (hierna: de Wet). Zo ja, dan is eveneens in geschil of deze omstandigheid reeds aan de Inspecteur bekend was, in die zin dat het de Inspecteur niet meer vrijstond de onderhavige navorderingsaanslag op te leggen.

Subsidiair is in geschil de hoogte van de navorderingsaanslag. Tevens is in geschil of de Inspecteur gerechtigd was de ter zake van de handel in klassieke automobielen nagevorderde premies met 100 procent te verhogen.

4. Standpunten van partijen

Verwezen wordt naar hetgeen dienaangaande in de gedingstukken en in de pleitnota is vermeld.

Ter zitting hebben partijen, zakelijk weergegeven, hieraan nog het volgende toegevoegd:

belanghebbende:

De op blz. 5 van de pleitnota genoemde Mercedes met het kenteken AA-11-AA is een Mercedes 280 SL. De verklaring van B daaromtrent is niet juist. Hij wil echter geen andere verklaring afleggen, omdat hij in de W.A.O. zit.

De hele berekening van de FIOD is gebaseerd op deze ene grote post uit 1986.

Afgezien van het feit dat belanghebbende niet als ondernemer is aan te merken, is ook de berekening van de fiscus onjuist. In de alsnog overgelegde ordner met de boekhouding zijn alle transacties van 1986 tot en met 1990 aangegeven. Daarbij zijn ook transacties die de Inspecteur niet heeft meegenomen.

De FIOD heeft elke auto uit de advertenties als verkoop erbij betrokken: met bemiddeling is geen rekening gehouden.

In de bijlagen bij het FIOD-rapport zijn de onjuistheden aan te wijzen welke blijken uit de hierbij overgelegde toelichtingen 1986 en 1987-1990.

Het beroep inzake de heffingsrente houdt slechts verband met de hoogte van het belastingbedrag.

de Inspecteur:

In dit stadium bestaat dezerzijds niet de bereidheid de nieuwe cijfers van belanghebbende te bekijken. Zowel de in- als de verkoopkant zijn bekeken. Er zijn niet zo maar wat prijzen genomen. Getuigenverklaringen zijn overgelegd bij het verzoekschrift. Indien de inkooprijzen van de FIOD en die van A verschillen, valt de fiscus terug op de getuigenverklaringen. We hebben een minimale positie ingenomen. Het is niet uit te sluiten dat er meer transacties zijn geweest.

Wat de door belanghebbende gestelde bemiddeling aangaat, wordt verwezen naar de getuigenverklaringen. Er is sprake van gewone koop- en verkooptransacties. Belanghebbendes stelling dat een aantal van de auto's niet tot zijn verzameling behoort, wordt hierbij weersproken. Voor die stelling bestaat geen grond gezien het onderzoek van de Fiod, de getuigenverklaringen, de advertenties en de mutaties in het kentekenregister.

Indien al auto's in een ander jaar zijn verkocht, verschuift de opbrengst naar dat jaar. Toepassing van inruiltransacties is niet aan de orde: wij zijn uitgegaan van zelfstandige transacties. Verkopen gebaseerd op advertenties zijn alleen meegenomen als in een volgend jaar niet met de desbetreffende auto werd geadverteerd.

Auto's, die in het jaar 1991 op de veiling zijn verkocht, zijn niet in de omzetten over de jaren 1986 tot en met 1990 begrepen. De berekening van de verkopen is op zorgvuldige wijze gedaan. Op basis van de werkelijke cijfers is het gemiddelde brutowinstpercentage zo goed mogelijk benaderd.

Toch zou er wel eens een auto doorheen kunnen glippen.

De opbrengst van de veiling wordt in afwachting van de belastingprocedure voor belanghebbende bewaard.

5. Beoordeling van het geschil

5.1. Belanghebbende stelt zich primair op het standpunt dat hij ter zake van de door hem met betrekking tot de klassieke automobielen ontplooidde activiteiten, afgezien van de diensten van bemiddeling, geen winst uit onderneming heeft genoten in de zin van artikel 6 van de Wet. Hij voert hiertoe onder meer aan dat hij verzamelaar van oude auto's is en dat de onderwerpelijke activiteiten naar opzet, aard en inhoud uitsluitend erop zijn gericht zijn verzameling in waarde te doen toenemen en geenszins worden verricht in het geregelde en duurzame streven om als handelaar in die auto's aan het maatschappelijke verkeer deel te nemen teneinde een zo groot mogelijke omzet en winst te bereiken.

Gelet op de werkzaamheden van belanghebbende, het aanbieden ter verkoop van auto's, het verkopen van auto's en het bemiddelen daarbij en het restaureren van auto's, op de wijze waarop belanghebbende deze werkzaamheden verrichtte, en op de omvang van die werkzaamheden, is naar 's Hofs oordeel aannemelijk de stelling van de Inspecteur dat belanghebbende in het onderhavige jaar winst uit onderneming heeft genoten in de zin van artikel 6 van de Wet. Daaraan doet op zichzelf niet af de stelling van belanghebbende - ook indien juist dat hij door het verrichten van de in geding zijnde werkzaamheden streefde naar een verbetering van de kwaliteit en de waarde van zijn verzameling klassieke automobielen.

Belanghebbendes primaire stelling treft derhalve geen doel.

5.2. Belanghebbende stelt voorts dat het de belastingdienst niet vrijstaat hem alsnog in de heffing van de onderhavige belasting te betrekken, omdat belanghebbende in redelijkheid heeft kunnen aannemen dat de Inspecteur zich voordien in zijn zaak had

verdiept en een standpunt omtrent de onbelastbaarheid van zijn doen en laten met betrekking tot de auto's had ingenomen. Hij baseert zich hiervoor op de omstandigheid dat zijn boekhouding over de jaren 1973, 1974, 1978, 1980 en 1984 zowel voor de omzetbelasting als voor de inkomstenbelasting en premieheffing volksverzekeringen is gecontroleerd en dat de gesprekken met de controlerend ambtenaar steevast uitkwamen op belanghebbendes autoverzameling, hetgeen nimmer aanleiding is geweest tot nadere vragen of opmerkingen van de controleur of van de belastingdienst.

Het Hof verstaat deze stelling van belanghebbende aldus dat deze zich beroept op het ontbreken van een zogenoemd nieuw feit. Naar het oordeel van het Hof evenwel ten onrechte. Belanghebbende heeft niet aannemelijk gemaakt dat in de door hem met de controlerend ambtenaar gevoerde gesprekken de feiten en omstandigheden zoals deze naderhand aan het licht zijn gekomen, aan de orde zijn geweest. Alsdan kan aan de enkele omstandigheid dat de autoverzameling van belanghebbende bij controle aan de orde is geweest, niet het vertrouwen worden ontleend dat de Inspecteur door daaraan geen gevolgen te verbinden ook heeft ingestemd met het buiten de heffing van belasting laten van alle door belanghebbende met betrekking tot de auto's verrichte werkzaamheden.

5.3.1. Naar het oordeel van het Hof heeft de Inspecteur voldoende aannemelijk gemaakt dat belanghebbende niet een zodanige administratie heeft bijgehouden van de door hem verrichte aan- en verkooptransacties en van de overige met betrekking tot de handel in klassieke automobielen verrichte activiteiten dat die boekhouding kan dienen als betrouwbare grondslag voor de winstberekening.

De door belanghebbende behaalde winst dient daarom op een andere wijze te worden berekend.

5.3.2. Belanghebbende stelt zich dienaangaande op het standpunt dat de Inspecteur de winst te hoog heeft berekend. Belanghebbende, op wie te dezer zake de bewijslast rust, heeft daartoe in het geding gebracht een ordner met bescheiden inzake het onderhavige tijdvak, waaronder overzichten mutaties autoverzameling, ruilovereenkomsten, aan-, verkoop- en onkostennota's. Bij het beroepschrift zijn berekeningen, genaamd "cash flow autoverzameling" gevoegd, waarop is vermeld dat het saldo, zijnde provisie, in de kas van de melkzaak is gestort. In de pleitnota

zijn winstberekeningen opgenomen waarin de brutowinst (exclusief omzetbelasting) uit transacties in het jaar 1986 f 20.359,--, bedraagt.

Volgens eerdergenoemde mutatiestaten bedraagt het resultaat (inclusief omzetbelasting) uit de autotransacties in dat jaar f 12.700,--.

Met betrekking tot de door belanghebbende ingebrachte cijfers verdient opmerking dat belanghebbende voor de verkoop van de Mercedes 280 C, BB-11-BB, bouwjaar 1973, door belanghebbende genummerd 40, een verkoopprijs van f 4.000,-- hanteert, terwijl in de door belanghebbende overgelegde ordner een verkoopprijs van f 5.500,-- wordt genoemd (koper C).

Met het in het geding brengen van dergelijke uiteenlopende cijfers heeft belanghebbende niet aannemelijk gemaakt dat de door de Inspecteur berekende winst onjuist is.

5.3.3. Wat de berekeningen van de Inspecteur betreft stelt belanghebbende dat van de door de Inspecteur gedeeltelijk dan wel compleet achterhaalde transacties verscheidene niet juist zijn, (a) hetzij omdat de door de Inspecteur gehanteerde in- dan wel verkoopprijzen onjuist zijn, (b) hetzij omdat geen sprake is geweest van in- en verkopen doch van ruiltransacties of diensten van bemiddeling.

Met betrekking tot het ad (a) gestelde is het Hof van oordeel dat de Inspecteur voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij de lijsten van gedeeltelijk dan wel complete transacties heeft opgesteld aan de hand van hetgeen derden over de door hen betaalde c.q. ontvangen koopprijs hebben verklaard.

Belanghebbende heeft niet voldoende aangedragen om de onjuistheid van het gemotiveerd door de Inspecteur gestelde aannemelijk te maken.

Met betrekking tot het onder (b) gestelde is het Hof van oordeel dat niets eraan in de weg staat een ruiltransactie als een gewone in- en verkooptransactie te beschouwen en dat belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen verkoopwinst heeft behaald, doch een lager bedrag aan provisie uit bemiddeling. Dit geldt met name met betrekking tot de Mercedes met kenteken AA-11-AA.

5.3.4. Belanghebbende betwist voorts de wijze waarop de Inspecteur de incomplete transacties aan de hand van een gemiddelde winst voor het jaar 1986 heeft herrekend, aangezien de Inspecteur volgens belanghebbende ten onrechte de bij de verkoop van de Mercedes met kenteken AA-11-AA behaalde winst heeft betrokken

in de berekening van de gemiddelde winst, terwijl slechts bemiddeld is bij de verkoop van die auto. Op grond van het onder 5.3.3. overwogene acht het Hof niet aannemelijk gemaakt dat die winst ten onrechte in de berekening van de gemiddelde winst is betrokken.

Met betrekking tot het gestelde ter zake van de (in)ruil-transacties en de diensten van bemiddeling verwijst het Hof eveneens naar hetgeen hiervoor onder 5.3.3. is overwogen.

5.3.5. Op grond van het onder 5.3.1. tot en met 5.3.5. overwogene is het Hof van oordeel dat belanghebbende niet aannemelijk heeft gemaakt dat de berekening van de Inspecteur onjuist is. Gegeven de door de Inspecteur voor de berekeningen gehanteerde uitgangspunten acht het Hof de berekeningen niet willekeurig en onredelijk.

Op grond van de omstandigheid dat in de onderhavige navorderingsaanslag een bedrag van f 29.387,- aan winst is begrepen, terwijl volgens de berekeningen van de Inspecteur, die naar 's Hof's oordeel gebaseerd zijn op redelijke veronderstellingen, uiteindelijk van een bedrag ad f 68.503,- uitgegaan dient te worden, dient geconcludeerd te worden dat de navorderingsaanslag niet op een te hoog bedrag is vastgesteld.

5.4.1. Op grond van de inhoud van de zich onder de stukken bevindende brief van 3 juni 1991 is het Hof van oordeel dat de Inspecteur belanghebbende tijdig (uiterlijk op het tijdstip van het opleggen van de navorderingsaanslag) en in bijzonderheden kenbaar heeft gemaakt op grond van welke feiten en omstandigheden de Inspecteur van oordeel is dat de inkomsten van de autohandel bewust buiten de aangifte inkomstenbelasting/premieheffing volksverzekeringen zijn gehouden en dat er deswege sprake is van een ernstige en verhoudingsgewijs omvangrijke fraude. Een onvoldoende motivering is uit deze brief niet af te leiden.

5.4.2. Belanghebbendes grief dat door het veilen van de automobielen reeds een straf ten uitvoer is gelegd zonder dat een rechter zich over de rechtmatigheid van die straf heeft kunnen uitspreken, verwerpt het Hof. Deze executie strekt tot verhaal van de vorderingen van de fiscus op belanghebbende en is derhalve niet aan te merken als straf.

5.4.3. Belanghebbende stelt voorts dat het niet aan zijn opzet is te wijten dat oorspronkelijk te weinig premies waren geheven, omdat zijn standpunt dat hij verzamelaar is en aldus geen winst uit onderneming geniet, verdedigbaar is.

Naar het oordeel van het Hof treft deze stelling geen doel.

Gezien de omvang van de werkzaamheden en de mate waarin naar buiten werd opgetreden, kan in redelijkheid niet worden volgehouden dat op enig tijdstip in het jaar waarop de onderwerpelijke navorderingsaanslag betrekking heeft, sprake zou zijn geweest van een liefhebberij. Belanghebbende kon derhalve in gemoede niet ervan uitgaan dat hij over zijn activiteiten met betrekking tot de klassieke automobielen geen premies was verschuldigd. Gezien de omvang en de duur van een en ander acht het Hof voldoende aannemelijk gemaakt dat belanghebbende opzettelijk geen aangifte heeft gedaan van de door hem te dier zake behaalde winst.

5.4.4. Anders dan belanghebbende stelt, heeft de Inspecteur niet het gebruik van een "geheim" telefoonnummer door belanghebbende ten grondslag gelegd aan de stelling dat aan belanghebbende aanzienlijke fraude moet worden verweten.

Hetgeen belanghebbende overigens heeft aangevoerd, kan niet leiden tot het oordeel dat de Inspecteur de nagevorderde premies ten onrechte met 100 procent heeft verhoogd.

5.4.5. Belanghebbende noch zijn gemachtigde hebben omstandigheden aangevoerd op grond waarvan de verhoging geheel dan wel gedeeltelijk dient te worden kwijtgescholden. Van zodanige omstandigheden is het Hof ook overigens niet gebleken.

6. Beslissing

Het Hof handhaaft de bestreden navorderingsaanslag en bevestigt het kwijtscheldingsbesluit.

Aldus gedaan in raadkamer van 10 november 1993 door Mrs. Dutmer, voorzitter, Bijl en Groeneveld, leden, in tegenwoordigheid van Mr. Maat, gerechtsauditeur, en Mr. Van Aalst als griffier.

Van Aalst

Dutmer

Van de beslissing inzake de verhoging zal mededeling worden gedaan ter openbare terechtzitting van 1 december 1993.

Aangetekend aan partijen verzonden op: 19 november 1993